Hof van Beroep Brussel, 13e kamer, in correctionele zaken, 25 januari 2017

Notienummer parket: 2015.VJ11.000439

Parket nr. LE 55.F1.6811-09

In zake van

het OPENBAAR MINISTERIE

en van

A. P., woonstkeuze doende op het adres van de VZW PAG-ASA, (…).

burgerlijke partij,
die niet verschijnt, noch vertegenwoordigd is,

HET FEDERAAL CENTRUM VOOR DE ANALYSE VAN MIGRATIESTROMEN, DE BESCHERMING VAN DE GRONDRECHTEN VAN DE VREEMDELINGEN EN DE STRIJD TEGEN DE MENSENHANDEL, met zetel te Koningsstraat 138 te 1000 Brussel.

burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door mr. Q. P,
advocaat te Reet.

tegen

O. M. O., geboren te Amuzi Ahiazu (Nigeria) op (…), wonende te (…).

Beklaagde, die verschijnt,
bijgestaan door mr. L. D.,
advocaat te Leuven.

1. Ten laste gelegde feiten

Als dader of mededader overeenkomstig artikel 66 van het Strafwetboek

A. De eerste (O.).

Bij inbreuk op artikel 77*bis* van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, zich schuldig te hebben gemaakt aan mensensmokkel, te weten ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met

de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

- met de in artikel 77*quater*, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name doordat de feiten gepleegd zijn ten aanzien van slachtoffers die, allen Nigeriaanse onderdanen zijnde, niet of nauwelijks vertrouwd zijn met de in België geldende gebruiken en procedures, de taal niet of onvoldoende machtig zijn, over weinig inkomsten beschikken en bijgevolg volledig afhankelijk zijn van de in verdenking gestelde;

- met de in artikel 77*quater*, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met name doordat meerdere slachtoffers seksueel benaderd of misbruikt respectievelijk bedreigd werden door de in verdenking gestelde, waarbij deze laatste, door zijn morele dwang, de slachtoffers overtuigde of probeerde te overtuigen om homoseksuele betrekkingen met hem te hebben en, indien zij dit zouden weigeren, de in verdenking gestelde er mee dreigde hen terug naar Nigeria te sturen;

- met de in artikel 77*quater*, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt, hetgeen blijkt uit de lange periode van tenlastelegging, het gegeven dat meerdere onderwijsinstellingen werden benaderd, alsook uit het gegeven dat tientallen Nigeriaanse onderdanen op de hieronder vermelde wijze naar België werden gehaald door de in verdenking gestelde;

namelijk:

door meerdere vreemdelingen van Nigeriaanse nationaliteit, hierna verder geïdentificeerd, onder het mom van studies aan een Belgische instelling voor hoger onderwijs of universiteit en met gebruikmaking van de onder tenlastelegging D vermelde valse of vervalste stukken, in te schrijven ofte laten inschrijven aan deze onderwijsinstellingen, deze personen aldus een Belgisch studentenvisum te laten bekomen en alzo het Belgische Rijk te laten binnenkomen, het vermogensvoordeel er in bestaande dat per kandidaat-student een bedrag van 2300 euro rechtstreeks of via een door in verdenking gestelde aangeduide tussenpersoon in Nigeria (*in casu* N. C. O.) werd gestort op de Nigeriaanse bankrekening van de in verdenking gestelde, waardoor laatstgenoemde kon investeren in onroerend goed in Nigeria, meer bepaald:

A. P., A. C., I. R., O. O. D., E. U., N. C. C., N. G. C., D. M. C., K. A. O., N. N. C., U. C. D., O. M. K., O. C. M. alias "O. M.", U. N., I. A., O. E. A., E. U. T., J. M. U., A. A.;

B. De eerste (O.),

Te Bertem en te Leuven, en bij samenhang elders in het Rijk

Bij inbreuk op artikel A33*quinquies*, §1, 5° van het strafwetboek het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang, de wisseling of de overdracht van de controle over het slachtoffer teneinde deze tegen zijn wil een misdaad of een wanbedrijf te doen plegen,

- met de in artikel 433*septies*, 2° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

- met de in artikel 433*septies*, 3° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang,

- met de in artikel 433*septies*, 6° van het strafwetboek vermelde verzwarende omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt,

namelijk:

door het onder zijn controle houden van het slachtoffer, dat door zijn precaire situatie als vreemdeling geen andere keuze of mogelijkheid had dan zich aan hem te onderwerpen, en door onder bedreiging en onder dwang, onder meer onder verplichting seksuele betrekkingen met de beklaagde te hebben, en door misbruik te maken van zijn overmachtspositie, het gedwongen doen verrichten van allerhande hand- en spandiensten voor de in verdenking gestelde in het kader van zijn onder de tenlasteleggingen A en C vermelde smokkelpraktijken, waarbij het slachtoffer als "loopjongen" of "boy" moest instaan voor het verzamelen van de documenten van de Nigeriaanse kandidaat-studenten, het verzenden van de documenten naar België, het bezorgen van documenten aan een persoon in Lagos (Nigeria) met het oog op vervalsing, het betalen van de vervalser, het in ontvangst nemen van geld van de Nigeriaanse kandidaat-studenten, het legaliseren van documenten, het bewaren van documenten, het vergezellen van de in verdenking gestelde naar de betreffende onderwijsinstellingen, het ophalen van de Nigeriaanse "studenten" op de luchthaven, enz.;

meer bepaald

1) Meermaals, in de periode van 1 september 2004 tot 1 september 2007: N. C. O., van Nigeriaanse nationaliteit, geboren op (…);

2) Meermaals, h de periode van 1 september 2007 tot 22 november 2010: A. P., van Nigeriaanse nationaliteit, geboren te Lagos op (…);

3) Meermaals, in de periode van 1 september 2009 tot 22 november 2010: A. C., van Nigeriaanse nationaliteit, geboren op (…);

4) Meermaals, in de periode van 1 september 2009 tot 22 november 2010: O. C., vreemdeling van Nigeriaanse nationaliteit, geboren op (…);

C. De eerste (O.)

Te Bertem en te Leuven, en bij samenhang te Brussel en elders in het Rijk, meermaals in de periode tussen 1 januari 2009 en 22 november 2010,

Bij inbreuk op artikel 77b/s van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, gepoogd te hebben zich schuldig te maken aan mensensmokkel, te weten ertoe bij te dragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel,

met de in artikel 77quater, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt, hetgeen blijkt uit de lange periode van tenlastelegging, het gegeven dat meerdere onderwijsinstellingen werden benaderd, alsook uit het gegeven dat door de in verdenking gestelde gepoogd werd tientallen Nigeriaanse onderdanen op de hieronder vermelde wijze naar België te halen;

namelijk:

door gepoogd te hebben meerdere vreemdelingen van Nigeriaanse nationaliteit, onder het mom van studies aan de P. H. L. te Hasselt en de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven te Gent, met gebruikmaking van valse stukken middels, een inschrijving aan voormelde onderwijsinstellingen, een Belgisch studentenvisum te laten bekomen en alzo het Belgische Rijk te laten binnenkomen, en waarbij een vermogensvoordeel werd beoogd er in bestaande dat door de in verdenking gestelde per kandidaat-student een bedrag van 2300 euro als vergoeding werd gevraagd, doch waarbij de poging werd gestaakt aangezien het beoogde studentenvisum werd geweigerd,

meer bepaald:

N. S. I., A. K. O., I. U. S., S. L. O., O. N. C., O. R. C., I. O. K. P. C., I. J., A. K. O., I. L., A. C. C., A. K. A., N. R. C., A. N. B., E. A. N., N. C. O., O. Q. G., A. O. KO. U. L., U. B. C., U. E., O. D. C., A. C., O. J. M., E. J. U., A. O. Y., E. I. A., O. J. O., O. E. J., O. N. C. Y., O. L. T., N. C. U., O. A. O., A. O. Y., A. B., O. C. N. en A. F. T.;

D. De eerste (O.),

Te Bertem en te Leuven, en, bij samenhang te Brussel en elders in het Rijk, meermaals tussen 1 september 2007 en 22 november 2010,

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften valsheid te hebben gepleegd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de vermelde valse akte of van het vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt, de van valsheid betichte stukken neergelegd onder de hierna vermelde overtuigingsstukken,

namelijk door:

teneinde zich stukken te verschaffen die moeten aantonen dat de op deze stukken vermelde Nigeriaanse personen in aanmerking komen voor het bekomen van een studentenvisum en het volgen van een opleiding aan een Belgische instelling voor hoger onderwijs, de hierna vermelde documenten nodig voor de inschrijving in het, hoger onderwijs in ons land en/of het bekomen van een studentenvisum valselijk eigenhandig te hebben ingevuld en/of ondertekend met gebruikmaking van de naam van een andere persoon, en deze documenten aangewend te hebben in de procedure tot het bekomen van een inschrijving van de erop vermelde persoon in een instelling voor hoger onderwijs en/of het bekomen van een studentenvisum voor deze persoon,

meer bepaald en minstens:

1) Een "WAEC" (…) op naam van O. K. M., Certificate No 3551013, OS nr. 110755, stukken 169-170;

2) Een diploma "Bachelor" op naam van O. K. M., OS nr. 110755, stukken 169-170;

3) Een resultatenblad "L. S. U." op naam van O. K. M. (4 biz.), OS nr. 110755, stukken 169-170;

4) Een "WAEC" (…) op naam van I. A., Certificate No 2459073, OS nr. 110754, stukken 171-172;

5) Een diploma "Bachelor" op naam van I. A., OS nr. 110754, stukken 171-172;

6) Een resultatenblad "U. O. B." op naam van I. A. (2 biz.), OS nr. 110754, stukken 171-172;

7) Een Nigeriaans diploma "H. N. D." (HND) op naam van O. E. A. d.d. 09/11/2007 met bijgevoegd 4 blz. overzicht gevolgde vakken en behaalde resultaten, OS nr. 112844, stuk 252;

8) Een Nigeriaans diploma "National Diploma in Business Administration" d.d. 07/09/2004 op naam van A. P. met bijgevoegd "student academie transcript", OS nr. 112845, stuk 251;

9) Een Nigeriaans diploma "Bachelor of Science" d.d. 05/04/2007 op naam van A. P. met bijgevoegd "academie transcript", OS nr. 112845, stuk 251;

E. De eerste (O.),

Te Bertem en, bij samenhang te Brussel en elders in het Rijk, meermaals tussen 1 september 2009 en 22 november 2010, de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel 42. 3° van het Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben verheeld of verhuld, ofschoon hij op het ogenblik van de aanvang van deze handelingen de oorsprong van die zaken kende of moest kennen,

meer bepaald,

door de transfer via onder andere "W. U.", in verschillende schijven, van een totaal bedrag van 142.600 euro, naar Nigeria, afkomstig uit de activiteiten van de in verdenking gestelde zoals beschreven onder de tenlasteleggingen A en C, waarbij per kandidaat-student 2300 euro (zijnde de som van 1000 euro voor de garant en 1300 voor de inschrijving aan de school) werd betaald en hetzij via W. U. werd overgemaakt naar Nigeria, hetzij werd doorgestort naar de rekening van een door de in verdenking gestelde aangestelde tussenpersoon of "boy" in Nigeria (in casu N. C. O.), waarna de gelden werden overgeschreven naar de Nigeriaanse bankrekening op naam van in verdenking gestelde , om ten slotte te worden aangewend voor investeringen in onroerend goed in Nigeria, en waarbij de aldus georganiseerde geldstroom tot doel en ook effectief tot gevolg had dat de in verdenking gestelde gedurende een lange periode buiten beeld kon blijven;

F. De eerste (O.)

Te Bertem en, bij samenhang, te Hasselt meermaals tussen 1 januari 2009 en 22 november 2010

In het openbaar de namen "U. D." en "O. M." die hem niet toekomen, aangenomen te hebben, meer bepaald deze al dan niet fictieve namen te hebben aangenomen naar aanleiding van zijn telefonische contacten met en fysieke bezoeken aan de P. H. L. (PHL) te Hasselt, in het kader van de onder de tenlasteleggingen A en C vermelde feiten, alsmede door gebruikmaking van het e-mailadres (…) diverse e-mails te versturen naar de P. H. L.

2. Bestreden beslissing

Er werd hoger beroep ingesteld op:

- 21 mei 2015 door de burgerlijke partij A. P. tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk gebeid,
- 22 mei 2015 door de burgerlijke partij het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen....., tegen alle beschikkingen van het vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied,
- 22 mei 2015 door het openbaar ministerie tegen beklaagde,

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen op 12 mei 2015 door de Rechtbank van Eerste Aanleg Leuven, 17de kamer, waarbij beslist werd:

Op strafrechtelijk gebied:

De strafvordering is ontvankelijk.

De telastleggingen B en D (beperkt tot het plegen van valsheden) zijn niet bewezen lastens beklaagde O..

De telastleggingen A, C, D (beperkt tot het gebruik van valse stukken), E en F zijn bewezen lastens beklaagde O..

De door beklaagde gepleegde misdrijven zijn de voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet.

Verplicht de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 25,00 euro, dit bedrag van 25,00 euro met 50 opdeciemen gebracht op 150,00 euro.

Legt aan de beklaagde ook een vergoeding op van 51,20 euro.

Ontzet de beklaagde uit de rechten van artikel 31 van het Strafwetboek uit voor een periode van vijf jaar.

Beveelt de verbeurdverklaring van de zaken die in beslag genomen werden en neergelegd op de correctionele griffie van deze rechtbank onder OS 110754 (documenten), 110755 (documenten), 111954 (documenten), 112291 (gsm's, laptop, documenten), 112729 (stempels, blanco formulieren en gedrukt formulier), 112845 (valse diploma's), 112843 (verzendingspakket, documenten), 112844 (vals diploma) op grond van artikel 42,1° en 43 van het Strafwetboek.

Beveelt de verbeurdverklaring bij equivalent van 42.700,00 euro lastens de beklaagde op grond van artikel 42,1°, 43 en 505 van het Strafwetboek.

Beveelt de verbeurdverklaring van volgende vermogensvoordelen lastens de beklaagde op grond van artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek.

- 21.220 naira (OS 105536);

- 100,00 euro die in beslag genomen werd en die gestort werd op rekening van het COIV;

- 14.210,00 euro die in beslag genomen werd en die gestort werd op rekening van het COIV.

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie van de stukken die in beslag genomen werden en neergelegd op de correctionele griffie van deze rechtbank onder OS 105859 (Cd-rom tapgesprekken), 105860 (verslagen (tapgesprekken), 105861 (verslag tapgesprekken), 105638 (Cd-rom informaticaonderzoek), 105637 (Cd-rom informaticaonderzoek), 105636 (harde schijf Samsung), 105635 (Cd-rom informaticaonderzoek), 105634 (Cd-rom informaticaonderzoek), 112112 (Cd-rom), 112113 (Cd-rom), 112114 (Cd-rom), 112115 (Cd-

rom), 112116 (Cd-rom), 112729 (gsm's, I-phone en laptop), 113249 (kortingskaart Colruyt), 113692 (papiertjes), 122641 (Cd-rom camerabeelden), 122642 (studentendossiers), 122741 (studentendossier), 123319 (studentendossiers) @ om te handelen als naar recht.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten gemaakt door het openbaar ministerie, tot op heden begroot op 15.703,22 euro.

Op burgerlijk gebied

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van 1,00 euro aan Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel en een rechtsplegingsvergoeding van 82,50 euro.

Wijst de vordering van P. A. af.

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan (artikel 4.V.T.SV.).

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14 november 2016.

Het hof heeft hierbij gehoord;

- het verslag van raadsheer F. G.,
- het openbaar ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering
- de burgerlijke partij Federaal Centrum voor analyse migratiestroom …, vertegenwoordigd door haar raadsman,
- de beklaagde bijgestaan door zijn raadsman.

Gezien de conclusie en de stukken van beklaagde.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

4.1.1. De burgerlijke partij *"Het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen mensenhandel"* (hierna *"het Federaal Centrum"*) tekende op 22 mei 2015 hoger beroep aan tegen alle beschikkingen van het bestreden vonnis op burgerlijk en strafrechtelijk gebied.

Om hoger beroep te kunnen aantekenen moet een partij een belang kunnen laten gelden en het hoger beroep kan enkel worden aangetekend met betrekking tot de dispositieven van het bestreden vonnis, die haar betreffen.

Naar luid van artikel 3, tweede lid, 50 van de Wet van 17 augustus 2013 met het opschrift "Wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding met het oog op de omvorming ervan tot een federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel", is het Federaal Centrum bevoegd om in rechte op te

treden, binnen de grenzen van zijn opdrachten gedefinieerd in artikel 2 van deze wet, in alles rechtsgeschillen waartoe de toepassing van de volgende wetten aanleiding kan geven:

- de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel;
- de wet van 11 februari 2013 tot vaststelling van sancties en maatregelen voor werkgevers van illegaal verblijvende onderdanen van derde landen.

Aldus kan de burgerlijke partij het Federaal Centrum gebruik maken van elk vorderingsrecht bij wet aan een persoon toegekend tot verdediging van zijn persoonlijke rechten, zowel op strafrechtelijk als op burgerrechtelijk gebied. De uitoefening van de strafvordering daarentegen behoort het openbaar ministerie toe, zodat het hoger beroep van de burgerlijke partij het Federaal Centrum slechts toelaatbaar is voor zover het de burgerrechtelijke beschikkingen van het bestreden vonnis betreft, maar niet wat de strafvordering betreft.

Het hoger beroep is derhalve niet-toelaatbaar in zoverre het gericht is tegen de beschikkingen op strafgebied van het bestreden vonnis.
4.1.2. Voor het overige zijn de hogere beroepen regelmatig naar vorm en tijdig ingesteld.

4.2. Op strafrechtelijk gebied

4.2.2. De tenlastelegging A

Deze telastlegging A is na onderzoek van de zaak door het hof beperkt bewezen gebleven in hoofde van beklaagde O., behoudens wat de aanduiding betreft van de hoegrootheid van het bedrag van het vermogensvoordeel dat per kandidaat-student is gestort en behoudens de in artikel 77*quater*, eerste lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheden.

4.2.2.1. Het hof treedt beklaagde O. niet bij in zijn betwisting dat de constitutieve bestanddelen van het misdrijf niet zouden zijn bewezen.

Uit de onderzoeksverrichtingen, de gedane vaststellingen en de afgelegde verklaringen gevoegd in het strafdossier blijkt afdoende dat beklaagde O. een netwerk had opgezet om Nigeriaanse studenten op pseudo-legale wijze in België te krijgen door hen in te schrijven in Belgische onderwijsinstellingen aan de hand van valse en/of vervalste documenten.

De stelling van beklaagde O. dat alle door hem geholpen personen de diverse controlepunten hebben doorlopen (via de Belgische ambassade, de hogescholen, de dienst Vreemdelingenzaken en het gemeentebestuur) om in België te kunnen verblijven als student en daartoe het bewijs hebben geleverd te voldoen aan de voorwaarden vermeld in artikel 58 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) (namelijk: 1° het overleggen van een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59 van de Vreemdelingenwet; 2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit; 3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij de Vreemdelingenwet opgesomde ziekten of gebreken; 4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de

betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar), staat er niet aan in de weg dat *in casu* het misdrijf overeenkomstig artikel 77*bis* van de Vreemdelingenwet bewezen is gebleven.

Uit de elementen van het strafdossier, gelezen in hun onderlinge samenhang, blijkt afdoende dat beklaagde O. gebruik gemaakt heeft van valse stukken, wetende dat ze vals waren, teneinde inschrijvingen te bekomen van kandidaat- studenten in een instelling voor hoger onderwijs en/of een studentenvisum (zie de uiteenzetting hierna onder nr. 4.2.5. aangaande de tenlastelegging D). Een legalisatie van dergelijke stukken heft de valsheid ervan niet op.

Het staat eveneens vast dat beklaagde O. gehandeld heeft niet het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel. Uit diverse verklaringen van slachtoffers, uit verklaringen van diegenen die aan beklaagde hand- en spandiensten verleenden (zie o.a. stuk 339, kaft 4), en uit telefonieonderzoek (zie o.a. stukken 56 en 59, kaft 2) is gebleken dat beklaagde O. zich voor zijn tussenkomsten liet vergoeden.

Hierbij werden rekeningen van anderen gebruikt. Zo is uit het strafdossier gebleken dat de genaamde C. O. N. in Nigeria opdrachten uitvoerde voor beklaagde O. met betrekking tot vervalste diploma's, gelden ontving van studenten die via beklaagde naar België wensten te komen en deze gelden aan beklaagde overmaakte (zie o.a. stuk 339, kaft 4). In zijn verklaring van 22 juni 2012 bevestigde beklaagde O. overigens dat de rekening van C. O. N. in Nigeria werd aangewend door er studenten die aan beklaagde geld dienden over te maken, stortingen op te laten uitvoeren (zie stuk 338, kaft 4).

Uit het strafdossier, en in het bijzonder uit afgeluisterde gesprekken en verklaringen van de slachtoffers, blijkt dat afspraken werden gemaakt rond betalingen.

De aangerekende "tarieven' leverden beklaagde O. direct of indirect een vermogensvoordeel op. Telefonieonderzoek wijst uit dat beklaagde O. in een telefoongesprek op 30 september 2010 met de genaamde R. (zie stuk 56, kaft 2) zelf erkende winst te halen uit de aan de kandidaat-studenten gevraagde vergoedingen ("*Ik haal er winst uit maar niet zoveel*"). Ook in een telefoongesprek van 14 september 2010 (zie stuk 300, kaft 4) omtrent het bekomen van een studentenvisum voor M. J. maakte beklaagde O. gewag van het feit dat hij een vergoeding vraagt voor zijn inspanningen (*"…, hebt u iets te betalen want ik heb een belangrijke informatie voor uw broer"* En *"ja, ik zal proberen om er te zijn zorgt gewoon dat u wat cash voor mij gaat afhalen"*).

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf mensensmokkel zijn derhalve aanwezig. Wel staat niet vast dat het vermogensvoordeel dat O. per kandidaat-student bekwam telkens 2.300 euro betrof. De door de kandidaat-studenten vermelde betalingen aan beklaagde O. verschillen qua bedrag zodat hieruit geen vast 'tarief' kan worden gedistilleerd. Uit het strafdossier komt ook naar voor dat er niet alleen vergoedingen werden gevraagd voor een inschrijving aan een Belgische school, maar ook voor een sponsor (garant). Niet elke kandidaat-student die beklaagde in België binnenbracht moest een vergoeding voor een sponsor betalen. C. O. verklaarde naar aanleiding van een confrontatie met beklaagde O. op 22 december 2010 dat beklaagde voor 60 % van de gevallen naar een sponsor heeft gezocht (zie stuk 145, kaft 6).

Het hof ziet geen redenen om de feiten van de telastlegging A te herkwalificeren als een inbreuk op artikel 77 van de Vreemdelingenwet zoals door beklaagde O. in ondergeschikte orde gevraagd in termen van conclusie.

Niet alleen is de versie van beklaagde O. ter terechtzitting van 14 november 2016 dat hij zijn landgenoten enkel wou helpen ongeloofwaardig gelet op de duur van de geïncrimineerde periode, het grote aantal personen die gesmokkeld werden en het inschakelen van tussenpersonen in Nigeria en in België, maar bovendien staat het in hoofde van beklaagde O. direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel buiten kijf zodat het misdrijf van artikel 77*bis* van de Vreemdelingenwet vaststaat.

4.2.2.2. De eerste rechter heeft terecht de in artikel 77*quater*, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de betrokken personen verkeerden, niet bewezen verklaard.

Het staat niet vast dat de redenen van kwetsbaarheid in voorliggend geval afdoende ernstig waren en van aard waren dat de kandidaat studenten geen andere echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken.

Het hof treedt desbetreffend de pertinente motieven van de eerste rechter bij.

4.2.2.3. De eerste rechter heeft eveneens terecht de in artikel 77*quater*, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect misbruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, niet bewezen verklaard.

Het hof treedt desbetreffend de pertinente motieven van de eerste rechter bij.

4.2.2.4. De eerste rechter heeft terecht de in artikel 77*quater*, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet vermelde verzwarende omstandigheid dat van de activiteit een gewoonte werd gemaakt, bewezen verklaard.

Uit het strafdossier is gebleken dat het misdrijf herhaaldelijk is gesteld geweest en dat beklaagde O. een waar netwerk had opgezet.

4.2.3. De telastlegging B

De feiten waarvoor beklaagde O. onder de telastlegging B wordt vervolgd, hebben betrekking op mensenhandel.

De telastlegging B is na onderzoek van de zaak door het hof niet bewezen gebleven in hoofde van beklaagde O..

Het hof treedt desbetreffend de pertinente motieven van de eerste rechter bij.

4.2.4. De telastlegging C

De feiten waarvoor beklaagde O. onder de telastelegging C wordt vervolgd, hebben betrekking op poging tot mensensmokkel.

De telastlegging C is na onderzoek van de zaak door het hof, om de boven aangehaalde redenen, beperkt bewezen gebleven in hoofde van beklaagde Opa ra.

De onderzoeksverrichtingen in het strafdossier laten er geen twijfel over bestaan dat omtrent de feiten zoals omschreven onder de telastlegging C beklaagde Opa ra eveneens gebruik maakte van valse stukken, wetende dat ze vals waren.

Diverse verklaringen van slachtoffers bevestigen dat beklaagde O. zich liet vergoeden (zie stukken 166,0198, en 244, kaft 5) en derhalve een direct of indirect vermogensvoordeel genoot, zij het dat niet vaststaat dat de gevraagde vergoeding per kandidaat-student telkens 2.300euro bedroeg.

Het hof verwijst voor het overige naar haar uiteenzetting met betrekking tot de tenlastelegging A (*supra*, nr. 4.2.2.).

4.2.5. De telastlegging D

De feiten waarvoor beklaagde O. onder de telastlegging D wordt vervolgd, hebben betrekking op valsheid in geschriften en het gebruik van valse stukken.

Na onderzoek door het hof is het plegen van de valsheid beperkt bewezen gebleken en is het gebruik van valse stukken beperkt bewezen gebleven, behoudens in zoverre de telastlegging betrekking heeft op de telastlegging D, 7).

4.2.5.1. Telefonieonderzoek wees uit dat beklaagde O. gesprekken voerde over hoe toelatingsbrieven konden worden vervast en op welke wijze stempels van de school op de vervalste documenten konden worden aangebracht. Uit tapgesprekken is eveneens gebleken dat beklaagde O. verklaarde over mensen te beschikken die dit soort werk (vervalsing) voor hem doen en dat hij voor verschillende mensen diploma's heeft laten maken waarmee deze toelating voor studies hebben kunnen krijgen (zie stukken 75 en 76, kaft 2 en stuk 167, kaft 5).

I. A. overhandigde aan de verbalisanten drie documenten waarvan zij verklaarde dat ze vals zijn en ze te hebben ontvangen van beklaagde O. Het gaat om een WAEC-attest (West African Examination Council), een diploma Bachelor en een resultatenblad “UNIVERSITY OF BENIN”, telkens op haar naam (zie stuk 16, kaft 5).

M. K. O. overhandigde op 7 februari 2011 eveneens een aantal schooldocumenten die hij bekomen had van beklaagde O., en waarvan het WAEC-attest, een diploma Bachelor en een resultatenblad “LAGOS STATE UNIVERSITY" vals of vervalst waren (zie stuk 165, kaft 5).

Ook P. A. verklaarde op 19 januari 2011 een Nigeriaans diploma "National Diploma in Business Administration" en een Nigeriaans diploma ‘bachelor of Science’ met bijgevoegd

‘academic transcript’ te hebben ontvangen van beklaagde O., stukken die in beslag werden genomen (zie stukken 156 en (…))

ZO bezorgde beklaagde O. ook twee afschriften van een diploma uitgaande van de West African Examinations Council (WAEC) aan de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven te Gent op naam van O. C. N. maar met verschillende resultaten, terwijl beide diploma's hetzelfde documentnummer hebben (zie stuk 10, kaft 6).

Gelet op wat voorafgaat, maakte beklaagde O. zich minstens als mededader schuldig aan valsheid en maakte hij wetens en willens gebruik van valse stukken.

De constitutieve bestanddelen van beide misdrijven zijn aanwezig.

4.2.5.2. Wel staat niet vast dat beklaagde O. een hogeschooldiploma zou hebben vervalst of er gebruik zou hebben van gemaakt voor O. E. A., daar laatstgenoemde verklaarde zelf contact te hebben opgenomen met een vroegere leraar in Nigeria die hem dat diploma bezorgde, én dat hij met dit document een inschrijving bekwam voor een Engelstalige cursus hotelmanagement in de Erasmus Hogeschool (zie stuk 159, kaft 5).

In zoverre de telastlegging D derhalve betrekking heeft op het vervalsen en het gebruik van een Nigeriaans diploma "*Higher National Diploma*" (HND) op naam van O. E. A. van 9 november 2007 met bijgevoegd 4 blz. overzicht gevolgde vakken en behaalde resultaten, zijn de feiten in hoofde van beklaagde O. niet bewezen.

4.2.6. De telastlegging E

De telastlegging E heeft betrekking op feiten gepleegd te Bertem en, bij samenhang te Brussel en elders in het Rijk.

Het hof heromschrijft en beperkt deze telastlegging als, op dezelfde plaatsen en tijdens dezelfde periode meermaals:

"met inbreuk op artikel 505, eerste lid 3° van het Strafwetboek, de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding, verplaatsing of eigendom van de in artikel (…) van het Strafwetboek bedoelde zaken, namelijk vermogensvoordelen die rechtstreekst uit het misdrijf zijn verkregen, goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en inkomsten uit de belegde voordelen, te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling ervan de illegale herkomst ervan te verbergen of te verzoedelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden.

meer bepaald,

door de transfer via onder andere "Western Union", in verschillende schijven, van een totaal bedrag van 5.144,30 euro, naar Nigeria, afkomstig uit de activiteiten van de beklaagde zoals beschreven onder de telastleggingen A en C, en waarbij de aldus georganiseerde geldstroom tot doel en ook effectief tot gevolg had dat de beklaagde gedurende een lange periode buiten beeld kon blijven;"

Deze heromschrijving heeft betrekking op dezelfde feiten als diegene bedoeld in de oorspronkelijke telastlegging E (waarbij de geldtransferten ***naar*** Nigeria worden beoogd).

Het hof stelde beklaagde O. in de gelegenheid verweer te voeren omtrent de mogelijke heromschrijving van de telastlegging E.

Na onderzoek door het hof is de heromschreven telastlegging E, zoals beperkt, niet bewezen gebleven in hoofde van beklaagde O..

Het financieel onderzoek bracht weliswaar aan het licht dat beklaagde O. veelvuldig voor relatief kleine bedragen internationaal geiden verzond naar het buitenland via verschillende agentschappen voor geldtransfers voor een totaal bedrag van 6.311.53 euro. waarvan 5.144.30 euro naar Nigeria met de genaamde C. O. als belangrijkste begunstigde (voor 2.988,30 euro).

Uit het Belgisch bankonderzoek naar beklaagde O. bleken evenwel enkel verklaarbare, legale inkomsten. Via deze transferten ontving hij ook gelden vanuit een achttal verschillende landen, maar deze zijn nooit op zijn rekeningen (in België) geboekt. Evenmin kon enige concrete samenhang worden vastgesteld tussen zijn opnames in contanten en zijn geldverzendingen naar het buitenland.

Weliswaar zijn het volume van de cashopnames (13.000 euro) en de buitenlandse geldontvangsten in contanten (5.000 euro) qua bedragen voldoende om de herkomst van de middelen voor geldtransferten naar het buitenland te kunnen verklaren, maar dit bewijst als dusdanig het misdrijf niet.

Dat beklaagde O. in Nigeria de rekening van C. O.N. aanwendde door er studenten die aan beklaagde geld dienden over te maken, stortingen op te laten uitvoeren (zie stuk 338, kaft 4), is in het licht van de heromschreven telastlegging E, zoals beperkt, niet relevant.

4.2.7. De telastlegging F

De feiten waarvoor beklaagde O. onder de telastlegging F wordt vervolgd, hebben betrekking op valse naamdracht.

Deze telastlegging is na onderzoek van de zaak door het hof beperkt bewezen gebleven in hoofde van beklaagde O.

Ten onrechte doet beklaagde O. gelden nooit de intentie te hebben gehad onder een valse naam te verschijnen, terwijl hij nochtans zelf op 10 december 2010 verklaarde de naam U. D. te gebruiken in Provinciale Hogeschool Limburg te Hasselt omdat iedere school in België zijn werkelijke naam kende in negatieve zin (zie stuk 135, kaft 6).

De verklaring van beklaagde dat enkel de U. D. elektronische berichten zou hebben verstuurd naar de Provinciale Hogeschool Limburg, is ongeloofwaardig.

De constitutieve bestanddelen van het misdrijf zijn aanwezig.

Wel aanvaardt het hof dat het gebruik van de naam "O. M." het gevolg kan zijn van een materiële vergissing, zodat de telastlegging F niet bewezen is in zoverre ze betrekking heeft op het gebruik van de naam “O. T.”

4.2.8. Straftoemeting

De verschillende bewezen feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering geweest van eenzelfde misdadig opzet, zodat ten aanzien van beklaagde O. slechts één straf moet worden opgelegd, namelijk de zwaarste.

De bewezen verklaarde feiten zijn ernstig en moreel verwerpelijk, temeer omdat zij de openbare orde en veiligheid in het gedrang brengen en geld gewonnen wordt ten koste van de vreemdelingen. Dergelijke feiten leiden tot een voortdurende inzet van politiediensten en administratieve overheden en ze verstoren het economisch verkeer.

Beklaagde O. moet het besef worden bijgebracht dat mensensmokkel totaal onaanvaardbaar is. Zijn handelwijze getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef.

Een aangepaste strenge bestraffing dringt zich op, ook ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst.

De door de eerste rechter aan beklaagde O. opgelegde straf, in al haar onderdelen, is wettelijk en aangepast aan de aard, de ernst en de omstandigheden van de bewezen feiten, de persoonlijkheid, de ingesteldheid en het strafrechtelijk verleden van de beklaagde, evenals aan het algemeen maatschappelijk belang.

Beklaagde O. kreeg reeds eerder, bij vonnis van 16 juni 2009, uitgesproken door de correctionele rechtbank te Leuven, een werkstraf en een geldboete opgelegd uit hoofde van een inbreuk op de Vreemdelingenwet en valsheid in geschriften zonder dat hij daaruit lering heeft getrokken.

Een werkstraf, zoals gesuggereerd in termen van conclusie, houdt in hoofde van beklaagde O. geen adequate bestraffing in omdat dergelijke maatregel niet in verhouding staat met de zwaarwichtigheid van de bewezen feiten, onvoldoende ontradend zou werken en de doelstelling van de strafvervolging niet passend zou verwezenlijken temeer de in het verleden aan beklaagde opgelegde werkstraf er hem niet toe heeft aangespoord zich aan de maatschappelijke regelgeving te conformeren.

Het toestaan van een uitstel, geheel of ten dele, van de tenuitvoerlegging van de aan beklaagde O. opgelegde straf zou eveneens onvoldoende ontradend werken en de doelstelling van de strafvervolging niet passend verwezenlijken, gelet op de zwaarwichtigheid van de bewezen feiten en het strafrechtelijk verleden van betrokkene.

De eerste rechter heeft O. krachtens artikel 77*sexies*, eerste lid van de Vreemdelingenwet terecht ontzet uit de rechten vermeld in artikel 31 van het Strafwetboek.

4.2.9. Bijzondere verbeurdverklaring

De eerste rechter heeft terecht in hoofde van beklaagde O., met toepassing van de artikelen 42.1° en 43 van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring uitgesproken van de zaken neergelegd ter griffie onder OS nr. 110754 (documenten), 110755 (documenten), 111954 (documenten), 112291 (gsm's, laptop, documenten), 112729 (stempels, blanco formulieren en gedrukt formulier), 112845 (valse diploma's), 112843 (verzendingspakket, documenten), 112844 (vals diploma).

Het openbaar ministerie vorderde in eerste aanleg schriftelijk in hoofdorde de verbeurdverklaring krachtens de artikelen 42,1° en 505 van het Strafwetboek van 142.600 euro en van 14.210 euro, dit laatste bedrag aangetroffen tijdens de huiszoeking bij C. O. en dat berust bij het COIV (stuk 110, kaft 6). In ondergeschikte orde vorderde het openbaar ministerie de verbeurdverklaring van 142.600 euro bij equivalent, zijnde het bedrag van de geraamde geldwaarde die overeenstemt met de onvindbare illegale vermogensvoordelen.

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde rechtstreeks vermogensvoordelen uit de bewezen feiten heeft verkregen.

De eerste rechter heeft terecht, krachtens de artikelen 42,3° en 43*bis* van het Strafwetboek (in het motiverend gedeelte van het bestreden vonnis wordt verkeerdelijk artikel 43 van het Strafwetboek vermeld) 21.220 naira, bij een huiszoeking bij beklaagde O. gevonden in een berghok in een slotvaste zwarte tas (OS 105536) als vermogensvoordeel verbeurd verklaard. Het staat vast dat dit bedrag rechtstreeks voortspruit uit de bewezen verklaarde misdrijven.

Daar de telastlegging E niet bewezen is gebleven, heeft de eerste rechter ten onrechte 43.700 euro bij equivalent verbeurd verklaard op grond van artikel 42,1° en artikel 505 van het Strafwetboek.

Uit het strafdossier blijkt weliswaar dat de door beklaagde uit de bewezen feiten rechtstreeks verkregen vermogensvoordelen meer bedragen dan de voormelde 21.220 naira, maar het primaire vermogensvoordeel kon in die mate niet (meer) worden aangetroffen in het vermogen van beklaagde O. zodat het hof tevens een bedrag van 23.640 euro verbeurd verklaart op grond van de artikelen 42,3° en 43*bis* van het Strafwetboek, zijnde het bedrag van de ermee overeenstemmende geldwaarde geraamd aan de hand van de diverse verklaringen van kandidaat-studenten en in acht genomen het gegeven dat beklaagde O. geen vaste "tarieven" hanteerde.

Deze bijzondere verbeurdverklaringen zijn noodzakelijk om de gevolgen van de feiten ongedaan te maken en de beklaagde tot het inzicht te brengen dat zijn mateloze onrechtmatige geldzucht onaanvaardbaar is en niet loont.

Ten onrechte verklaarde de eerste rechter met toepassing van de artikelen 42,3° en 43*bis* van het Strafwetboek (in het motiverend gedeelte van het bestreden vonnis wordt verkeerdelijk artikel 43 van het Strafwetboek vermeld) ook nog 100 euro — in beslag genomen bij de arrestatie van beklaagde O. en die gestort werd op rekening van het COIV — en 14.210 euro

— in beslag genomen bij C. O. — verbeurd, daar niet vaststaat dat deze bedragen effectief voortvloeien uit de bewezen verklaarde misdrijven,

4.2.10 Bijkomende beslissingen

Beklaagde werd terecht, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985, verplicht tot betaling van een bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan do slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, thans vermeerderen met 70 opdeciemen en aldus gebracht op 200 euro,

Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 heeft de eerste rechter aan beklaagde terecht een vergoeding van 51,20 euro opgelegd.

De eerste rechter deed passend uitspraak omtrent de gerechtskosten. Alle kosten zijn gemaakt ter opsporing en vervolging van de bewezen gebleven feiten.

De burgerlijke belangen uit hoofde van de bewezen gebleven telastleggingen worden ambtshalve aangehouden op grond van artikel 4 van de voorgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

4.3. Op burgerlijk gebied

4.3.1. De vordering van het Federaal Centrum

De eerste rechter deed op passende wijze uitspraak over de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij het Federaal Centrum tegen beklaagde O., zij het dat deze thans enkel gegrond is op de bewezen telastleggingen A, zoals beperkt, en C, zoals beperkt.

4.3.2. De vordering van P. A.

De burgerlijke partij is ter zitting van het hof waarop de zaak werd behandeld niet verschenen teneinde haar eis gestand te doen.

5. Wettelijke bepalingen

Gezien de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis, alsook de artikelen:

24,25 Wet van 15 juni 1935,

66,154,1b2,162*bis*,185,186,189,190,194,195, 210, 211, 211*bis*, 212 ,226, 227

Wetboek van Strafvordering, 25,31,38,100 Strafwetboek,

4 V.T. Sv.,

1022 Gerechtelijk Wetboek,

1382 Burgerlijk Wetboek,

29 van de wet van 1 augustus 1985,

22 december 1950,

met uitzondering van de artikelen: 505 Strafwetboek.

6. Beslissing

Het hof,

Uitspraak doende na tegenspraak ten aanzien van de beklaagde O. en de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel en bij verstek ten aanzien van de burgerlijke partij P. A., en binnen de perken van de hogere beroepen.

Verklaart het hoger beroep van het Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel onontvankelijk in zoverre gericht tegen beschikkingen van het bestreden vonnis op strafrechtelijk gebied.

Verklaart de hogere beroepen voor het overige ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied :

Bevestigt het bestreden vonnis voor zover de eerste rechter:

- beklaagde O. M. O. vrijspreekt voor de hem ten laste gelegde feiten zoals omschreven in de telastlegging B;
- de beklaagde O. veroordeelt tot gevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf;
- de beklaagde ontzet tilt de rechten van artikel 31 van het Strafwetboek voor een periode van 5 jaar.
- met toepassing van de artikelen 42.1° en 43 van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring heeft bevolen van de zaken neergelegd ter griffie onder OS nr. 110754 (documenten), 110755 (documenten), 111954 (documenten), 112291 (gsm’s, laptop, documenten e.a.) 112729 (stempels, blanco formulieren en gedrukt formulier), 112845 (valse diploma's), 112843 (verzendingspakket, documenten), 112844 (vals diploma);
- krachtens de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring heeft bevolen van 21.220 naira (OS 105536),
- de beklaagde een vergoeding oplegt van 51,20 euro;
- uitspraak heeft gedaan over de kosten in eerste aanleg.

Doet het bestreden vonnis voor het overige teniet en opnieuw rechtsprekend, met eenparige stemmen:

- Spreekt beklaagde O. M. O. vrij voor de feiten van de telastlegging E.

- Verklaart de telastlegging A, zoals beperkt, bewezen in hoofde van beklaagde O. M. O., met inbegrip van de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 77 *quater*, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet en met uitzondering van de verzwarende omstandigheden vermeld in de artikelen 77*quater*, eerste lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet.

- Verklaart de telastlegging C, zoals beperkt, bewezen in hoofde van beklaagde O. M. O., met in begrip van de verzwarende omstandigheid vermeld in artikel 77quater, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

- Verklaart de telastleggingen D, zoals beperkt, en F, zoals beperkt, bewezen in hoofde van beklaagde O. M. O..

- Zegt dat de door de eerste rechter uitgesproken straf, in haar onderdelen gevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf, aan beklaagde O. opgelegd wordt uit hoofde van de telastleggingen A, zoals beperkt, C, zoals beperkt, D, zoals beperkt, en F, zoals beperkt, verenigd.

- Spreekt beklaagde O. M. O. vrij voor het overige van de telastleggingen A, C, D en F.

- Beveelt de bijzondere verbeurdverklaring bij equivalent van 23.640 euro, krachtens de artikelen 42, 3° en 43*bis* van het Strafwetboek.

- Gelast de teruggave aan beklaagde O. M. O. van de in beslag genomen gelden van 100 euro, overgemaakt aan het COIV.

- Gelast de teruggave aan C. O. van de in beslag genomen gelden van 14.210 euro, in beslag genomen en gestort op rekening van het COIV,

- Veroordeelt beklaagde tot betaling van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, thans vermeerderd met 70 opdeciemen en aldus gebracht op 200 euro.

- Veroordeelt beklaagde in de kosten van het hoger beroep, in totaal begroot op 160,82 euro.

- Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Op burgerlijk gebied:

Doet het bestreden vonnis teniet in zoverre het uitspraak doet over de vordering van de burgerlijke partij P. A..

En desbetreffend opnieuw uitspraak doende,

Stelt vast dat de burgerlijke partij P. A. zijn vordering ter zitting in hoger beroep niet gestand doet.

Laat de kosten van de vordering van de burgerlijke partij P. A. in beide aanleggen ten zijne laste.

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige, mits die wijziging dat de vordering van de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, enkel gegrond is en de daaruit voortvloeiende veroordeling van beklaagde enkel gesteund is op de bewezen telastleggingen A, zoals beperkt, en C, zoals beperkt.

Veroordeelt beklaagde in de kosten van het hoger beroep jegens de burgerlijke partij Federaal Centrum voor de analyse van migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, niet begroot bij gebreke aan omstandige opgave, en de rechtsplegingsvergoeding in beroep van 90 euro.

Dit arrest werd gewezen door de dertiende kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit S. J., kamervoorzitter, G. D. C. en F. G., raadsheren, die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

Het werd uitgesproken (conform art. 782 bis Ger.W.) door S. J., kamervoorzitter, bijgestaan door K. D., griffier en in aanwezigheid van R. R., advocaat-generaal, op 25 januari 2017.